

Νόμος 2112/1920 «Περί υποχρεωτικής καταγγελίας συμβάσεως εργασίας ιδιωτικών υπαλλήλων» (ΦΕΚ Β' 11/18 Μαρτίου 1920)

Άρθρο 1

Απόλυσις ιδιωτικού υπαλλήλου, όστις προσελήφθη επί χρόνω μη ωρισμένω εφόσον ούτος διήρκεσεν υπέρ τους δύο μήνας, δεν δύναται να λάβη χώραν άνευ προηγουμένης εγγράφου καταγγελίας της υπαλληλικής συμβάσεως, ήτις δέον να γίνη κατά τους κάτωθι όρους:

- α) Δι' υπαλλήλους υπηρετήσαντας μέχρις ενός έτους, τριάκοντα ημέρας προ της απολύσεως,
- β) Δι' υπαλλήλους υπηρετήσαντας πλέον του έτους, αλλ' ουχί και πλέον των τεσσάρων ετών, εξήκοντα ημέρας προ της απολύσεως,
- γ) Δι' υπαλλήλους συμπληρώσαντας τετραετή υπηρεσίαν, τρεις μήνας προ της απολύσεως,
- δ) Δι' υπαλλήλους συμπληρώσαντας εξαετή υπηρεσίαν, τέσσαρας μήνας προ της απολύσεως,
- ε) Δι' υπαλλήλους συμπληρώσαντας οκταετή υπηρεσίαν, πέντε μήνας προ της απολύσεως,
- στ) Δι' υπαλλήλους συμπληρώσαντας δεκαετή υπηρεσίαν, εξ μήνας προ της απολύσεως,
- ζ) Δια παν έτος υπηρεσίας υπέρ την δεκαετίαν προστίθενται εις τα άνω χρονικά όρια τριάκοντα ημέραι μέχρι το πολύ δύο ετών» .

[Το άρθρο 1 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 4558/1930]]

Άρθρο 2

Ο εργοδότης οφείλει να εκδώση δια τον απολυόμενον υπάλληλον πιστοποιητικόν περί του είδους και της διάρκειάς της εκτελεσθείσης υπηρεσίας του, επί τη ειδική δε αιτήσει του υπαλλήλου και περί του ποιού και της διαγωγής αυτού.

Άρθρο 3

1. Εργοδότης παραμελών την κατά τα ανωτέρω υποχρέωσιν καταγγελίας της υπαλληλικής συμβάσεως οφείλει να καταβάλη εις τον απολυόμενον υπάλληλον αποζημίωσιν ίσην προς το σύνολον των τακτικών αποδοχών, ας θα ελάμβανε κατά τον χρόνον προ του οποίου έδει να γίνη η καταγγελία, πλην αν εκ συμβάσεως η εθίμου οφείλεται μεγαλύτερα αποζημίωσις.

2. Ως τακτικοί αποδοχαί υπαλλήλου θεωρούνται ο μισθός, ως και πάσα άλλη παροχή, εφόσον δίδεται αντί μισθού, οίον παροχαί εις είδος, προμήθεια κλπ. Ποσοστά επί κερδών η εισπράξεων, ή άλλης φύσεως συμμετοχή εις επιχειρήσιν, εφόσον χορηγούνται αναξαρτήτως κανονικής αμοιβής της εργασίας, δεν θεωρούνται τακτικά αποδοχαί, πλην εναντίας συμφωνίας η εθίμου.

Άρθρο 4

Υπάλληλος, προτιθέμενος να λύση την υπαλληλικήν σύμβασιν προς εργοδότην, οφείλει ωσαύτως να καταγγείλη ταύτην προ χρόνου ίσου προς το ήμισυ του εν άρθρω 1 δια τον εργοδότη ωρισμένου. Ο χρόνος όμως ούτος εν ουδεμίā περιπτώσει θέλει υπερβή τους τρεις μήνας, ουδ' η αποζημίωσις, εν περιπτώσει παραβάσεως της υποχρεώσεως της υποχρεώσεως προς καταγγελίαν, το αντιστοιχούν εις τρεις μήνας κατά το άρθρον 3 ποσόν.

Άρθρο 5

Δύναται ο εργοδότης να καταγγείλη την σύμβασιν άνευ τηρήσεως προθεσμίας τινός, εάν εναντίον του υπαλλήλου υπεβλήθη μήνουσις δι' αξιόποινον πράξιν διαπραχθείσαν εν τη εξασκήσει της υπηρεσίας του ή απηγγέλθη κατ' αυτού κατηγορία δι' αδίκημα εν γένει, φέρον χαρακτήρα τουλάχιστον πλημμελήματος.

2. Υπάλληλος απαλλαγεί δια βουλεύματος ή δικαστικής αποφάσεως των ως άνω κατηγοριών δικαιούται να ζητήση την κατά το άρθρον 3 αποζημίωσιν.

3. Αποχή υπαλλήλου από της εργασίας, οφειλομένη εις βραχείας σχετικώς διαρκείας ασθένειαν, προσηκόντως αποδεδειγμένην ή προκειμένου περί γυναικός εις λοχείαν, δεν θεωρείται ως λύσις της συμβάσεως εκ μέρους αυτού.

Ως βραχείας διαρκείας ασθένεια ερμηνεύεται η διαρκούσα ένα μήνα δι' υπαλλήλους υπηρετούντας μέχρι τεσσάρων ετών, τρεις μήνας δι' υπαλλήλους υπηρετούντας πλέον των τεσσάρων ετών, όχι όμως και πλέον των δέκα ετών, τέσσαρας μήνας δι' υπαλλήλους υπηρετούντας πλέον των δέκα ετών, όχι όμως και πλέον των δέκα πέντε ετών, και έξ μήνας δια τους υπηρετούντας επί χρόνον ανωτέρον των δέκα πέντε ετών» .

[Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 3 του Ν.4558/1930]

Άρθρο 6

1. Η μεταβολή του προσώπου του εργοδότη, οπωσδήποτε επερχομένη, ουδαμώς επηρεάζει την εφαρμογήν των υπέρ του υπαλλήλου διατάξεων του παρόντος νόμου.

2. Εν περιπτώσει πτωχεύσεως της επιχειρήσεως, ο εκμισθωτής εργασίας λαμβάνει την ήν εκ του νόμου τούτου δικαιούται πλήρη αποζημίωσιν, κατατασσόμενος μεταξύ των εν άρθροις 940 και 991 ΚΠολΔ προνομιακών δανειστών και κατά την εν αυτοίς σειράν. Κατά τον αυτόν τρόπον ικανοποιείται και υφισταμένη περί τοιαύτης αποζημιώσεως απαίτησις και εις περίπτωσιν αναγκαστικής εκτελέσεως καθ' οιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου του εργοδότη.

[Η παρ.2 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του άρθρου 12 του Ν.3252/1955]

Υπάλληλος απολυόμενος ένεκα διακοπής της εργασίας, λόγω πυρκαϊάς ή άλλου περιστατικού ανωτέρας βίας, καθ' ών τυγχάνει ησφαλισμένος ο εργοδότης, δικαιούται εις τα 2/3 της κατά το άρθρον 3 εδάφιον πρώτον αποζημιώσεως.

[Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 προστέθηκε με το άρθρο 4 του Ν.4558/1930]

Άρθρο 7

Πάσα μονομερής μεταβολή των όρων της υπαλληλικής συμβάσεως βλάπτουσα τον υπάλληλον, θεωρείται ως καταγγελία ταύτης, δι' ήν ισχύουσιν αι διατάξεις του παρόντος νόμου.- Ως μια τοιαύτη θεωρείται εν πάση περιπτώσει η μετάθεσις του υπαλλήλου εις γραφείον λειτουργούν εν τη αλλοδαπή, εφόσον δεν αποδέχεται την μετάθεσιν ο μετατιθέμενος υπάλληλος.

[Η τελευταία περίοδος προστέθηκε με το άρθρο 5 του Ν.4558/1930]

Άρθρο 8

1. Είναι άκυρος οιαδήποτε σύμβασις αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον, πλην αν είναι μάλλον ευνοϊκή δια τον υπάλληλον. Το αυτό ισχύει και περί εθίμου.

2. Η αληθής έννοια της προηγουμένης παραγράφου είναι, ότι οιαδήποτε σύμβασις, συναπτομένη προ ή μετά την λύσιν της μισθώσεως εργασίας, είναι αυτοδικαίως άκυρος, πλην αν αυτή περιέχη αναγνώρισιν ή εξόφλησιν ειδικώς των εκ του νόμου τούτου αξιώσεων του υπαλλήλου ή είναι μάλλον ευνοϊκή δια τον υπάλληλον.

[Η άνω παράγραφος προστέθηκε με το άρθρο 11 του Α.Ν. 547/1937]

3. Αι διατάξεις του νόμου τούτου εφαρμόζονται ωσαύτως και επί συμβάσεων εργασίας με ωρισμένην χρονικήν διάρκειαν εάν ο καθορισμός της διαρκείας ταύτης δεν δικαιολογείται εκ της φύσεως της συμβάσεως, αλλ' ετέθη σκοπίμως προς καταστρατήγησιν των περι υποχρεωτικής καταγγελίας της υπαλληλικής συμβάσεως μετατάξεων του παρόντος νόμου.

Άρθρο 9

Ο παρών νόμος δεν έχει εφαρμογήν επί υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ούτε αφορά υπαλλήλους επιχειρήσεων, δι ους έχει ληφθή ειδική μέριμνα δια νόμων ή κανονισμών εγκεκριμένων υπό του Κράτους. Δεν υπάγονται ωσαύτως εις τας διατάξεις του παρόντος, υπάλληλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή και ιδιωτικών επιχειρήσεων,

εφόσον έχει ληφθή δια τας εν λόγω περιπτώσεις ειδική μέριμνα δια κανονισμών, παρεχόντων τουλάχιστον ίσην προστασίαν προς την του παρόντος Νόμου.
[Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 6 του Ν.4558/1930]

Άρθρο 10

Πάσα διαφορά προκύπτουσα εκ της εφαρμογής του παρόντος νόμου εκδικάζεται κατά τας διατάξεις του νόμου, ΓΠΟΔ', αναλόγως εφαρμοζομένου.

Άρθρο 11

Ιδιωτικός υπάλληλος, και κατά την έννοιαν του παρόντος νόμου, θεωρείται ο συγκεντρών τα εν άρθρω 10 του νόμου 1234 ωρισμένα γνωρίσματα. Ο χαρακτηρισμός του υπαλλήλου ως ημερομισθίου είναι άνευ αποτελέσματος, αν εγένετο προς περιγραφήν του νόμου ή δεν ανταποκρίνεται προς την αλήθειαν.

[Το άρθρο 11 τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 του Ν.4558/1930]

Άρθρο 12

1. Δια βασ. διατάγματος δύνανται να ορισθώσι αι λεπτομέρειαι της εφαρμογής του παρόντος νόμου.

2. Δια βασ. διατάγματος επίσης, εκδοθησομένου το βραδύτερον εντός 4 μηνών από της ισχύος του παρόντος νόμου μετά γνωμοδότησιν του γνωμοδοτικού συμβουλίου Εργασίας, επεκταθήσεται η εκ του νόμου τούτου υποχρέωσις καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας και επί τεχνιτών, υπηρετών και εργατών βιομηχανικών, βιοτεχνικών, μεταλλευτικών η χειροτεχνικών επιχειρήσεων, ως και επί πάσης φύσεως υπηρετών ή ιδιωτικών υπαλλήλων κατ' οίκον προσλαμβανομένων. Δια του αυτού βασ. διατάγματος θέλουσι καθορισθή λεπτομερέστερον αι ως άνω κατηγορίαι των προσώπων, εφ' ών θέλει επεκταθή η προς καταγγελίαν της συμβάσεως υποχρέωσις, ως και αι κατά κατηγορίας προθεσμίαι αυτής και πάσα άλλη λεπτομέρεια.